

Kiirastorstein messun päätös

Kiirastorstein messu voidaan päättää seuraavasti:

Kirkon kuoriin sytytetään messun alussa 12 apostolin kynttilät ja niiden keskelle yksi isompi Kristus-kynttilä. Aterian päätyttyä ennen kiitosrukousta joku jumalanpalveluksessa avustavista sammuttaa yhden apostolien kynttilöistä. Siinä yhteydessä hän lausuu: Juudas, joka kavalsi Jeesuksen, poistui pimeään yöhön kesken aterian. Me sammutamme nyt Juudaksen kynttilän.

Kiitosrukouksen jälkeen sammutetaan muidenkin opetuslasten kynttilät ja sanotaan: Kun Jeesus oli vangittu, kaikki opetuslapset pakenivat ja jättivät hänet yksin. Me sammutamme myös muiden opetuslasten kynttilät.

Kun kynttilät on sammutettu, luetaan psalmi 22, minkä jälkeen voidaan laulaa virsi 77 ilman urkujen säestystä. Psalmin ja/tai virren aikana alttarikynttilät sammutetaan, alttari riisutaan ja risti ja sammutetut kynttilät – paitsi Kristus-kynttilä, joka jää palamaan – kannetaan sakaristoon. Jos alttarilla on krusifiksi, se voidaan jättää paikoilleen. Alttari voidaan pukea mustaan.

Jumalanpalveluksen päätöskelloja ei soiteta.

Psalmi 22

Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

Minä huudan sinua avuksi, mutta sinä olet kaukana.

Jumalani, minä kutsun sinua päivisin, mutta sinä et vastaa.

Yöt kaikki huudan saamatta rauhaa.

Sinä olet pyhä, sinä olet kuningas,
sinulle soivat Israelin ylistysvirret.

Sinuun ovat turvanneet isämme ennen.

Sinuun he turvasivat ja pääsivät suojaan,

sinua he huusivat ja saivat avun,

sinuun he luottivat eivätkä pettyneet.

Mutta minä olen maan mato, en enää ihminen,

olen kansani hylkäämä, ihmisten pilkka.

Kaikki ilkkuvat, kun minut näkevät,

pudistavat päätään ja ivaavat minua:

"Hän on turvannut Herraan, auttakoon Herra häntä.

Herra on häneen mieltynyt, pelastakoon siis hänet!"

Herra, sinä minut päästit äitini kohdusta

ja annoit minulle turvan äitini rinnoilla.

Syntymästäni saakka olen ollut sinun varassasi,

sinä olet ollut Jumalani ensi hetkestä alkaen.

Älä ole kaukana nyt, kun hätä on lähellä

eikä kukaan minua auta.

Sonnien laumat piirittävät minua,
villit Basanin härät minut saartavat,
kuin raatelevat pedot ne uhkaavat minua,
kuin karjuvat leijonat, kita ammollaan.

Voimani valuu maahan kuin vesi, luuni irtoavat toisistaan.

Sydämeni on kuin pehmeää vahaa, se sulaa rinnassani.

Kurkkuni on kuiva kuin ruukunsiru, kieleni on tarttunut kitalakeen.

Maan tomuun sinä suistat minut kuolemaan!

Koirien lauma saartaa minut,

minut ympäröi vihamiesten piiri.

Käteni ja jalkani ovat runnellut,

ruumiini luut näkyvät kaikki.

Ilkkuen he katsovat minuun,

jakavat vaatteitani keskenään ja heittävät puvustani arpa.

Herra, älä ole niin kaukana!

Anna minulle voimaa, riennä avuksi!

Pelasta minut miekalta,

pelasta henkeni koirilta,

pelasta minut leijonien kidasta,

pelasta villihärkien sarvista!

Silloin minä julistan nimeäsi veljilleni,

ylistän sinua seurakunnan keskellä.

Ylistäkää Jumalaa, te Herran palvelijat! Jaakobin suku, kunnioita häntä,

palvele vavisten, Israelin kansa!

Ei hän halveksinut heikkoa

eikä karttanut kurjaa,

ei kääntänyt pois kasvojaan

vaan kuuli, kun huusin.

Sinua minä ylistän seurakunnan keskellä.

Sinun palvelijoittesi edessä lunastan lupaukseni.

Köyhät syökööt ja tulkoot kylläisiksi, Herraa etsivät ylistäkööt häntä!

Olkoon teillä voimaa ja rohkeutta iäti!

Muistakoot maan kansat tämän teon ja kääntykööt hänen puoleensa.

Kumartakoot häntä myös vieraat heimot,

sillä Herran on kuninkuus!

Hänen valtansa alla ovat kaikki kansat.

Vain häntä kumartakoot maan mahtavat,

hänen eteensä langetkoot kaikki, jotka maan tomuun vaipuvat.

He eivät voi elossa pysyä,

mutta ne, jotka heidän jälkeensä tulevat, saavat palvella Herraa.

He kertovat hänestä lapsilleen,

ja vastedes syntyvälle kansalle he julistavat Herran hyvyttä,

sillä hän on tämän tehnyt.